

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ АНГОЛЕ О ОТКЛАЊАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ И ИЗБЕГАВАЊА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања, који је потписан у Београду, 9. јуна 2026. године, у оригиналу на српском, португалском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања, у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

ИЗМЕЋУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

РЕПУБЛИКЕ АНГОЛЕ

О ОТКЛАЊАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК
И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ И ИЗБЕГАВАЊА

ПРЕАМБУЛА УГОВОРА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

И

РЕПУБЛИКА АНГОЛА

Са жељом да даље развијају своје економске односе и да појачају своју сарадњу у пореској материји,

У намери да закључе уговор о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући и злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених овим уговором, у посредну корист резидената трећих држава),

Споразумеле су се о следећем:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

ПОЉЕ ПРИМЕНЕ УГОВОРА

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.
2. Овај уговор не утиче на право државе уговорнице да опорезује своје резиденте, осим у односу на погодности одобрене у складу са чланом 9. став 2. и чл. 20, 21, 22, 24, 25, 26. и 28. овог уговора.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.
2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, или на делове дохотка, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа.
3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у Србији:

- (1) порез на добит правних лица;
 - (2) порез на доходак грађана.
- (у даљем тексту: „српски порез”),

2) у Анголи:

- (1) Порез на доходак грађана (Imposto sobre os Rendimentos do Trabalho);
 - (2) Порез на добит компанија (Imposto Industrial);
 - (3) Порез на доходак од непокретности (Imposto Predial Sobre a Renda);
 - (4) Порез на доходак од улагања (Imposto sobre a Aplicação de Capitais).
- (у даљем тексту: „анголски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

5. Изузетно од било које одредбе овог уговора, ништа у овом уговору не утиче на право било које државе уговорнице или било које од њених политичких јединица или јединица локалне самоуправе да примењује своје домаће законе и прописе који се односе на опорезивање дохотка и добити који се остваре од угљоводоника, као и од са њима повезаних делатности које се обављају, зависно од случаја, на територији односне државе уговорнице.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора, осим ако контекст не захтева другачије:

- 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Анголу, зависно од смисла;
- 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
- 3) израз „Ангола”, означава Републику Анголу а употребљен у географском смислу укључује њено територијално море, као и било које подручје изван територијалног мора, укључујући епиконтинентални појас који је, по законима Анголе и у складу са међународним правом, био или може бити означен као подручје унутар којег Ангола може да врши суверена права или јурисдикцију;
- 4) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
- 5) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;

- 6) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 7) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом или ваздухопловом осим ако се саобраћај обавља бродом или ваздухопловом искључиво између места у држави уговорници, а предузеће које користи брод или ваздухоплов није предузеће те државе;
- 8) израз „надлежан орган” означава:
 - (1) у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
 - (2) у Анголи, Министарство финансија, на основу овлашћења Председника Републике Анголе;
- 9) израз „држављанин” означава:
 - (1) физичко лице које има држављанство те државе уговорнице;
 - (2) правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;
- 10) израз „признати пензијски фонд” државе уговорнице, означава ентитет или аранжман основан на основу закона те државе уговорнице који се, према пореским законима те државе уговорнице сматра посебним лицем и:
 - (1) који је основан и који послује искључиво или скоро искључиво ради управљања или обезбеђивања пензијских погодности, као и помоћних и повремених погодности или других сличних накнада физичким лицима и који је, као такав, регулисала та држава уговорница, или једна од њених политичких јединица или јединица локалне самоуправе; или
 - (2) који је основан и који послује искључиво или скоро искључиво ради инвестирања средстава у корист ентитета или аранжмана из подтачке (1) ове тачке.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије или су се надлежни органи, у складу са одредбама члана 26. овог уговора, договорили о другачијем значењу, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе уговорнице, подлеже опорезивању у тој држави уговорници по основу свог пребивалишта, боравишта, места оснивања, места управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу уговорницу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај

израз не обухвата лице које у тој држави уговорници подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави уговорници.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, уговорнице сматра се да је резидент само државе уговорнице са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави уговорници има средиште животних интереса или ако ни у једној држави уговорници нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако има уобичајено место становања у обе државе уговорнице или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе уговорнице чији је држављанин;
- 4) ако је држављанин обе државе уговорнице или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором одреде државу уговорницу чијим резидентом се сматра то лице за потребе овог уговора, имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано, или било које друге важне чиниоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од пореза предвиђено овим уговором, осим у мери и на такав начин који могу договорити надлежни органи страна уговорница.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица, и
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место вађења, истраживања или искоришћавања природних богатстава.

3. Израз „стална пословна јединица” обухвата и:

- 1) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони рад или надзорне делатности у вези са тим радом, али само ако такво градилиште, рад или делатности трају дуже од шест месеци;
 - 2) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља ангажованог од стране предузећа за те потребе, али само ако се делатности те врсте обављају (за исти или повезан рад) у држави уговорници у периоду или периодима који укупно трају дуже од 183 дана у било којем периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.
 - 3) постројење или структура која се користи за истраживање природних богатстава која се налазе у држави уговорници, под условом да то постројење или структуре траје у периоду од најмање 90 дана.
4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- 1) коришћење објекта и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или повремене испоруке добара или робе која припада предузећу, а којом се не остварује добит, под условом да ти објекти и опрема нису кориштени као продајна места у држави уговорници у којој се налазе ти објекти и опрема;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или повремене испоруке којом се не остварује добит, под условом да та добра или роба нису продати у држави уговорници у којој се налазе залихе;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности;
- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) овог става у било којој комбинацији,

под условом да је та делатност или, у случају тачке 6) овог става, укупна делатност сталног места пословања припремног или помоћног карактера.

5. Став 4. овог члана не примењује се на стално место пословања које предузеће користи или одржава ако, исто предузеће или са њим блиско повезано предузеће обавља пословање на истом месту или на другом месту у истој држави уговорници и:

- 1) то, или друго место, у складу са одредбама овог члана, представља сталну пословну јединицу предузећа или са њим блиско повезаног предузећа, или
- 2) укупна делатност која настаје из комбинације делатности које, на истом месту, обављају два предузећа или, на два места, обавља исто предузеће или са њим блиско повезана предузећа, није припремног или помоћног карактера,

под условом да пословне делатности које, на истом месту, обављају два предузећа или, на два места, обавља исто предузеће или са њим блиско

повезана предузећа, представљају комплементарне функције које су део једног истог пословања.

6. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана али, у складу са одредбом става 7. овог члана, када лице ради у држави уговорници у име предузећа и, уобичајено, закључује уговоре или, уобичајено, игра главну улогу, што доводи до закључења уговора које предузеће, без суштинских измена, рутински закључује, а ти уговори су:

- 1) у име предузећа; или
- 2) за пренос власништва, или за доделу права на коришћење имовине у власништву тог предузећа или коју то предузеће има право да користи; или
- 3) за пружање услуга од стране тог предузећа,

сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави уговорници односу на све делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања (осим сталног места пословања на које се примењује став 6. овог члана) не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

7. Став 6. овог члана не примењује се када лице, које у држави уговорници ради у име предузећа друге државе уговорнице, обавља пословање у првопоменутој држави као независни агент а, за предузеће, ради у оквиру тог редовног пословања. Када, међутим, лице ради искључиво или скоро искључиво у име једног или више предузећа са којима је блиско повезано, то лице се, у односу на било које такво предузеће, не сматра независним агентом у смислу значења из овог става.

8. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе уговорнице наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко лица које није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 7. овог члана.

9. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин) сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

10. За потребе овог члана, лице или предузеће је блиско повезано са предузећем ако, на основу свих релевантних чињеница и околности, једно има контролу над другим или, обоје контролишу иста лица или предузећа. У сваком случају, сматра се да је лице или предузеће блиско повезано са предузећем ако, поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса у другом (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) или ако друго лице или предузеће поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) у лицу и предузећу или у два предузећа.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ ОПОРЕЗИВАЊЕ ДОХОТКА

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.
3. Одредба става 1. овог члана примењује се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.
4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.
2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.
3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе пословања сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту. Међутим, такав одбитак неће се признати у погледу средстава, уколико их буде, које плаћа (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална пословна јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику

провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам сталној пословној јединици. Слично томе, при одређивању добити сталне пословне јединице, неће се узимати у обзир средства која наплаћује (по другом основу, осим као накнаду стварних трошкова) стална пословна јединица главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији, у виду ауторских накнада, новчаних надокнада или других сличних плаћања као накнаду за коришћење патената или других права, или у облику провизије за обављање посебних услуга или руковођење или, осим у случају банкарског предузећа, у облику камате на новац дат у зајам главној дирекцији предузећа или било којој њеној другој дирекцији.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује. Усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродовима или ваздухопловима опорезује се само у тој држави.

2. За потребе овог члана, добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродовима или ваздухопловима обухвата:

- 1) добит од давања у закуп бродова и ваздухоплова без посаде и горива;
- 2) добит од коришћења, одржавања или давања у закуп контејнера (укључујући приколице и одговарајућу опрему за превоз контејнера); ако је то давање у закуп или коришћење, одржавање или давање у закуп, зависно од случаја, допунска делатност у односу на обављање међународног саобраћаја бродовима или ваздухопловима или је повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја бродовима или ваздухопловима.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако:

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

3. Одредбе става 2. овог члана не примењују се ако су судски, управни или други правни поступци резултирали коначном пресудом у складу са којом је, у односу на радње које дају право на усклађивање добити на основу става један овог члана, једно од односних предузећа подложно казни због преваре, грубог немара или намерног неизвршења пореске обавезе.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија која, у току периода од 365 дана који укључује дан исплате дивиденди, непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде (ради израчунавања тог периода, не узимају се у обзир промене власништва које би непосредно произишле из

корпоративне реорганизације, као што су спајање или раздвајање компаније која поседује акције или исплаћује дивиденде);

- 2) 15 одсто одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења. Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција, акција, односно права која омогућавају учешће у нето добити компаније без давања власничких права, рударских акција, оснивачких акција, или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, преко сталне пословне јединице која се налази у тој страни или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. Српски предлог: или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

6. Изузетно од било које одредбе овог уговора, када компанија која је резидент државе уговорнице има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, добит која се опорезује у складу са чланом 7. став 1. овог уговора може се опорезивати додатним порезом у тој другој држави, у складу са њеним законима, али додатни порез не може бити већи од 5 одсто од износа те добити.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Изузетно од одредаба става 2) овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се

само у тој другој држави ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

- 1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице ли јединице локалне самоуправе;
 - 2) централна или народна банка друге државе уговорнице;
 - 3) финансијска институција коју у потпуности поседује влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.
4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Израз „камата” не укључује доходак који је регулисан у члану 10. овог уговора. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.
5. Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.
6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.
7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.
2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући софтвер, биоскопске филмове или снимке за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће стране уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице које бродове или ваздухоплове користи у међународном саобраћају, од отуђења бродова или

ваздухоплова или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова или ваздухоплова опорезује се само у тој држави.

4. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса било које врсте, укључујући интересе у партнерству или трусту, може се опорезивати у другој држави уговорници ако су, у било којем периоду у току 365 дана који претходе отуђењу, ове акције или упоредиви интереси више од 50 одсто своје вредности остварили непосредно или посредно од непокретности, како је дефинисана у члану 6. овог уговора, која се налази у другој држави.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

НАКНАДЕ ЗА ТЕХНИЧКЕ УСЛУГЕ

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Изузетно од одредаба члана 15. овог уговора овог уговора, и зависно од одредаба чл. 8, 16. и 17, овог уговора, накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за пружање менаџерских, техничких или консултантских услуга, осим ако се плаћање не врши:

- 1) запосленом у лицу које врши плаћање;
- 2) за предавање у образовној институцији или за предавање које врши образовна институција; или
- 3) од стране физичког лица за личне потребе физичког лица.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави уговорници обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави уговорници, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. За потребе овог члана овог уговора, зависно од одредбе става 6. овог члана, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници, ако је исплатилац резидент те државе уговорнице или, ако лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а

те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. За потребе овог члана Уговора, сматра се да накнаде за техничке услуге не настају у држави уговорници, ако је исплатилац резидент те државе и ако, у другој држави уговорници обавља пословање преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе.

7. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду услуге за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 15.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари физичко лице резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави уговорници, осим у следећим околностима када се тај доходак може опорезивати и у другој држави уговорници:

- 1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део охотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или
- 2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20. 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или е завршава у односној пореској години, и
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и
- 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице, као члан редовне посаде брода или ваздухоплова, из радног односа обављеног на броду или ваздухоплову који се користе у међународном саобраћају, осим на броду или ваздухоплову који се користе искључиво унутар друге државе уговорнице, опорезују се само у првопоменутој држави.

Члан 17.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА И НАКНАДЕ НАЈВИШИХ РУКОВОДЕЋИХ ЗВАНИЧНИКА

1. Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора, или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице у својству званичника на највишем руководећем месту компаније која је резидент друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 18.

ИЗВОЂАЧИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, или музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана, не примењују се на доходак који извођачи или спортисти остваре од делатности које се обављају у држави уговорници ако се посета тој држави у потпуности или углавном финансира из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе, или су делатности обављене у оквиру програма

културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чије је уметник или извођач резидент.

Члан 19.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба члана 20. став 2. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 20.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

(1) држављанин те друге државе уговорнице; или

(2) које није постало резидент те друге државе само због вршења услуга.

2. 1) Независно од одредаба става 1. овог члана, пензије и друга слична примања које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.

2) Пензије и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде, пензије и друга слична примања за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

СТУДЕНТИ И ЛИЦА НА СТРУЧНОЈ ОБУЦИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање,

образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог ч.

Члан 22.

ПРОФЕСОРИ, УЧИТЕЉИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које борави у држави уговорнице ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Одредба става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредба става 1. овог члана не примењује се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у члану 6. став 2. овог уговора, ако прималац тог дохотка, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа су, стварно повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници, могу се опорезивати и у тој другој

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ

МЕТОДИ ЗА ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 24.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у другој држави уговорници, првопоменућа држава уговорница одобрава, као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави уговорници.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице изузет од опорезивања у тој држави уговорници, та држава уговорница може, при обрачунавању пореза на остали доходак тог резидента, да узме у обзир изузети доходак.

3. Ради признавања одбитка у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

ПЕТО ПОГЛАВЉЕ

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 25.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе уговорнице у истим условима, подлежу или могу подлећи. Одредба овог става се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави уговорници од опорезивања предузећа те друге државе уговорнице која обављају исте делатности. Одредба овог става не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде, накнаде за техничке услуге и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуће државе уговорнице, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7, члана 12. став 6. или члана 14. став 7. овог уговора.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се, изузетно од одредаба члана 2. овог уговора, на порезе сваке врсте и описа.

Члан 26.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 25. став 1. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с Уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени Уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 27.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке или административне јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности Уговором. Посебно се размењују обавештења која би била од помоћи држави уговорници у спречавању избегавања или евазије таквих пореза. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама. Изузетно од наведеног, обавештења примљена од државе уговорнице могу се користити за друге сврхе, када се таква обавештења, по законима обе државе уговорнице, могу користити за друге сврхе и, када надлежни орган стране која даје обавештење одобри такво коришћење.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 28.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

ПРАВО НА ПОГОДНОСТИ

Изузетно од осталих одредаба овог уговора, погодност из овог уговора не одобрава се у односу на део дохотка ако се, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, основано може закључити да је стицање погодности био

један од главних разлога било којег аранжмана или трансакције која је непосредно или посредно резултирала том погодном, осим ако се установи да би одобравање те погодности у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредаба овог уговора.

Члан 30.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују:

- 1) у Србији: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу;
- 2) у Анголи: на порезе који се дугују после 31. децембра календарске године која непосредно следи датум ступања на снагу овог уговора.

Члан 31.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године која следи датум ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује:

- 1) у Србији: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења;
- 2) у Анголи: на порезе који се дугују после 31. децембра календарске године у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Београду овог 9. дана јуна 2026. године, у два оригинална примерка, на српском, португалском и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА

РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Адријана Месаровић

ЗА

РЕПУБЛИКУ АНГОЛУ

Vera Esperança dos Santos
Daves de Sousa

ПРОТОКОЛ

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања (у даљем тексту „Уговор”) Република Србија и Република Ангола су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део Уговора:

У односу на члан 13. став 4.

Подразумева се, да израз „упоредиви интереси” обухвата интересе у друштвима са ограниченом одговорношћу која су основана у складу са законима Србије.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Београду овог 9. дана јуна 2026. године, у два оригинална примерка, на српском, португалском и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА

РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Адријана Месаровић

ЗА

РЕПУБЛИКУ АНГОЛУ

Vera Esperança dos Santos
Daves de Sousa

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење овог закона, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II Разлози за потврђивање Уговора и циљеви који се њиме желе остварити

Нацрт уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања (у даљем тексту: Уговор) парафиран је 12. августа 2025. године. Две стране су се сагласиле о потреби предузимања свих мера неопходних за што скорије потписивање Уговора.

С тим у вези, Влада је, Закључком 05 Број: 018-10918/2025-1 од 16. октобра 2025. године, усвојила Нацрт уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања (тачка 2. Закључка).

Влада је задужила Министарство финансија да предложи лице које ће, у име Владе као заступника Републике Србије, потписати наведени уговор, онда када се са анголском страном постигне договор о термину и месту потписивања, као и о нивоу потписника (тачка 3. Закључка).

Договорено је, да Уговор потпише Адријана Месаровић, потпредседник Владе и министар привреде.

Влада је, Закључком 05 Број: 119-5580/2026 од 4. јуна 2026. године, овластила Адријану Месаровић, потпредседника Владе и министра привреде да, у име Владе као заступника Републике Србије, потпише Уговор између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања.

Уговор је потписан 9. јуна 2026. године у Београду. У име Владе, као заступника Републике Србије, Уговор је потписала Адријана Месаровић, потпредседник Владе и министар привреде, а у име Републике Анголе, Уговор је потписала Вера Есперанца дос Сантос Давес де Соуса (Vera Esperança dos Santos Daves de Sousa), министар финансија.

Закључење Уговора представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње Републике Србије и Републике Анголе, јер се њиме отклања проблем двоструког опорезивања физичких и правних лица - резидената две државе. Уговор обезбеђује заједничке критеријуме за одређивање права опорезивања појединих категорија дохотка.

Напомињемо, да Уговор стимулише улагање капитала резидената Републике Србије у Републици Анголи и резидената Републике Анголе у Републици Србији.

Имајући у виду наведено, генерално можемо закључити да закључење Уговора обезбеђује правни предуслов за ефикасније привређивање и конкурентност предузећа Републике Србије у Републици Анголи, односно

предузећа Републике Анголе у Републици Србији, што представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње.

Посебно указујемо, да Уговор представља предуслов за будућа улагања инвеститора из Републике Анголе у привреду Републике Србије, односно стварање услова за њихово учешће у процесу приватизације, али и за коришћење одговарајућих финансијских инструмената за подстицање виших облика билатералне економске сарадње.

III Објашњење основних правних института и појединачних решења

Одредбом члана 1. Предлога закона предвиђа се потврђивање Уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања, потписаног 9. јуна 2026. године у Београду.

Одредба члана 2. Предлога закона садржи текст Уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања, у оригиналу на српском језику.

У одредби члана 3. Предлога закона уређује се ступање на снагу овог закона.

IV Оцена потребних финансијских средстава за спровођење Закона

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.

V Анализа ефеката Закона

У складу са одредбама члана 40. став 2. и члана 46. став 6. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14, 8/19 - др. уредба и 106/25), уз Предлог закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Анголе о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања не треба приложити Анализу ефеката закона, с обзиром да доношење овог закона представља испуњавање међународне обавезе.

Имајући у виду да је реч о потврђивању међународног уговора и испуњавању међународне обавезе, текст уговора није могуће једнострано мењати.